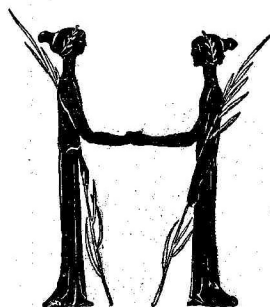

Ο ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ*)

I

ΛΕΞΙΣ ἄσφαλτος (bitume) εἶνε ἑκφρασις ἐμπερικλείουσα ἀριθμὸν τινὰ φυσικῶν ὕλων, καυσίμων, διαφόρων συνθέσεων. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ οἱ ζωγράφοι μετεχειρίσθησαν καὶ μεταχειρίζονται ἀκόμη δυστυχῶς, εἶνε εἶδος ἀσφάλτου προερχομένου ἐκ τῆς Νε-

κῆς θαλάσσης τῆς Ἰουδαίας, ἐνθα εὐρίσκεται ἐπιπλέων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

Πολὺ ἀτελῶς γνωρίζομεν τὴν ἱστορίαν τῆς ὕλης ταύτης. Κατὰ τοὺς μὲν, προσέρχεται ἐξ ἀποσυνθέσεως φυτικῶν τινῶν οὐσιῶν κεχωσμένων ἐντὸς τοῦ ἐδάφους, ἄλλοι φρονοῦσιν ὅτι εἶνε εἶδος ἀποστάγματος σωρείας γαιανθράκων, ὅπερ ἐν τῷ περιπτώσει ταύτη δύναται νὰ ὀνομασθῇ πίσσα, τέλος γεωλόγοι τινὲς ἀποδίδωσιν ἡφιστεϊώδη προέλευσιν.

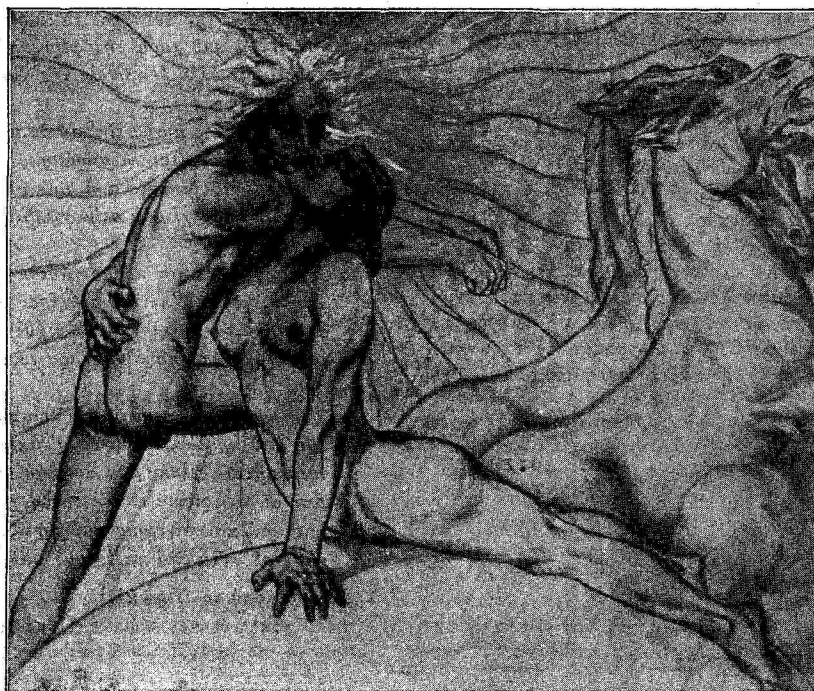
*) Σημ. Πιν. — Ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τοὺς καλλιτέχνας εἶνε ἡ διατήρησις τοῦ χρώματος ἐν τῇ ζωγραφικῇ. Ὅλα σχεδὸν τὰ ζωγραφικὰ ἔργα, παρερχομένου τοῦ χρόνου, χάνουν τὴν ἀρχικὴν ζωηρότητα καὶ συνεπῶς ἡ εἰκὼν ἀπόλλυται τὸ σπουδαιότερον ἐνὸς καλλ. ἔργου προσόν, τὴν ἐντύπωσιν. Τὸ μειονέκτημα τοῦτο παρετηρήθη εἰς πλείστα ἔργα παλαιῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Μάκαρι λ. χ. αἱ ζωγραφίαι δὲν

Ἀλλὰ κυρίως ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ἡ ἐν τῇ ζωγραφικῇ χρῆσις του.

Ἡ ὕλη αὕτη, συνδυαζομένη μετὰ τοῦ ἐλαίου, παρέχει ἴσως τὸ ὠραιότερον καὶ ἐλκυστικώτερον χρῶμα. Ὁ τόνος αὐτοῦ εἶνε διαφανεὶς ἀπαραιλλοῦ καὶ θερμύτατος, στέρεότητος δὲ ἡμιρεύστου, ὅπερ τὸ καθιστᾷ πλήρες προτερημάτων καὶ χαρίτων. Τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτιθέμενα χρώματα συσωματοῦνται ἄνευ ξηρότητος, ἐνούμενα εἰς τὰ ἄκρα. Ἡ ιδιότης του αὕτη

ἔχουν τὸ κάλλος τῆς στιλπνότητος καὶ τοῦ χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔγραψεν ἐκτενὴ μελέτην ὁ Γάλλος χημικὸς φαρμακοποιὸς ἀλλὰ ἐν ταῦτῃ καὶ ζωγράφος κ. Δ. Recouvreur, ἐν δὲ μέρος λίαν ἐνδιαφέρον τῆς μοιρογραφίας ταύτης, μετέφρασε χάριν τῆς «Πιν. καθήκης» ὁ συνεργάτης μας ζωγράφος κ. Ν. Ἀλεκτορίδης, ζητήσας πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ συγγραφέως ἧτις καὶ ἐδόθη. Ὁ κ. Recouvreur εἶνε συγγραφεὺς πολλῶν καλλιτεχνικο-επιστημονικῶν βιβλίων, ἐν οἷς ἡ «Γραμματικὴ τοῦ ζωγράφου», ἡ «Ὑλὴ τῆς ὑδατογραφίας», ἡ «Λημικὴ ἐξέτασις ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν χρωμάτων», ἡ «Ἀρμονία τῶν χρωμάτων» ἧτις καὶ ἐξηγηθήθη ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Σήμερον ἡ χημεία ἔχει μεγίστην σχέσιν μὲ τὴν ζωγραφικὴν. Ἡ «Société des Artistes Français» ἐν Παρισίοις συντηρεῖ ἴδιον χημεῖον διὰ τὰ χρώματα, ἐπέβαλλε δὲ ὅρους εἰς τοὺς χρωματοπώλας. ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευὴν τῶν χρωμάτων. Ἐν γένει τὸ θέμα, ὅπερ ἀνακινούμεν καθ' ἡν σιγμὴν ἀγγέλλονται προσπάθειαι πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ μυστικοῦ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, εἶνε σπουδαιότατον καὶ οἱ ἡμέτεροι καλλιτέχνη ὅσοι θέλουν πληροφορίας καὶ λεπτομερείας χημικὸς καὶ τεχνικὸς διὰ τὴν ἀνάμειξιν καὶ χρῆσιν τῶν χρωμάτων των, δύνανται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Πινακοθήκην», εἰς ἣν θὰ παρέχῃ τὰς πολυτίμους ὁδηγίας του ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἐπιστήμων καὶ καλλιτέχνης.

Φ. Ἀριστεὺς

Φύσις